Dosar nr. 2c-2043/24
(nr. electronic al dosarului: 2-24103859-12-2c-16092024)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunțat la 04 noiembrie 2024
Hotărârea integrală întocmită la 18 noiembrie 2024, în baza cererii de apel cu nr. 5.8 -20002 din 07.24 și recepționată la 08.11.2024

04 noiembrie 2024
mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Judecător (unipersonal) Țurcanu Radu

în sediul instanței, a soluționat cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul „ELVILA-M" S.R.L. către „REAL CARGO INDUSTRY" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei,

constată:

La data de 16 septembrie 2024reclamantul „ELVILA-M" S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva „REAL CARGO INDUSTRY" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, menționează că între „ELVILA-M" S.R.L., în calitate de transportator și „REAL CARGO INDUSTRY" S.R.L., în calitate de comanditar a fost încheiat Contractul-comandă nr.*****din ***** de prestare a serviciilor in domeniul transportărilor internaționale de mărfuri pe șosele, stabilind că raporturile între părți se vor reglementa de Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR) încheiată la Geneva la 19.05.1956, la care Republica Moldova a aderat la 02.03.1993, prin Hotărârea Parlamentului nr.1318-XII.

Mai indică reclamanta că „ELVILA-M" S.R.L. a prestat servicii de transport către „REAL CARGO INDUSTRY" S.R.L., privind transportarea mărfii (miceliu – ***** kg brut) cu camionul ***** (șofer – *****), pe ruta *****(Ungaria) - *****(Moldova), cu taxa de transport de 2 000 EURO şi a transmis marfa la data de 21.08.2023, conform scrisorilor de transport internațional CMR nr. *****, în posesia destinatarului „ANDIVITA"S.R.L. or. Tiraspol, în starea în care este descrisă în Actul de deteriorare a mărfii din 21.08.2023 semnate de ambele părți,

în care „ELVILA-M”S.R.L. a indicat că potrivit condițiilor stipulate în Contract, din momentul încărcării mărfii și până la momentul devamării și transmitea acesteia destinatarului, a asigurat menținerea setării agregatului refrigeratorului la temperatura cerută de - 5 C ^{0}, pe toată perioada de transportare (17.08.-21.08.2023).

Fapt probat prin Confirmarea „CLIMA AUTOS”S.R.L. nr. 03 din 24.08.2023. Iar conform prevederilor art.12 și art.13 alin.(1) din Convenția CMR, după predarea mărfii transportate către Destinatar - „ANDIVITA”S.R.L. or. Tiraspol, acesta este autorizat să pretindă în numele său de la transportator drepturile care rezultă din contractul de transport și anume, dreptul de a cere despăgubiri de la transportator, pentru pierderea totală sau parțială (avarierea) mărfii primite, dovedind culpa transportatorului.

Totodată, „ELVILA - M” S.R.L. a menționare în cerere că în calitate de transportator nu duce răspunderea pentru calitatea ambalajului, modul de ambalare, modalitatea de încărcare și transportare a brichetelor respective și la ce temperatură este necesar de setat frigiderul. Pentru toate acestea, luând în considerație specificul mărfii, este responsabil conform art. 10 din Convenția CMR vânzătorul/expeditorul mărfii solidar cu cumpărătorul/destinatarul acesteia.

Susține reclamanta că a executat integral în termen obligațiile contractuale asumate, însă în legătură cu faptul că pîrîta „REAL CARGO INDUSTRY” S.R.L.

Nu-si execută obligațiile contractuale privind achitarea taxei de transport pentru serviciile prestate, cum prevede contractul și la momentul depunerii cererii de chemare în judecată are fată de „ELVILA-M”S.R.L. o datorie scadentă din data de 21.08. 2023 în sumă de 38 576,60 lei (echivalentul sumei de 2 000 Euro), care urmează fi încasată din contul pârâtei.

Cere reclamanta încasarea din contul S.R.L. „REAL CARGO INDUSTRY” în beneficiul „ELVILA-M” S.R.L. a datoriei în mărime de 38 576,60 lei, a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 1 793,06 lei achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, a cheltuielilor pentru serviciile de traducere în mărime de 825 lei și 7 500 lei cu titlu de asistenta juridică.

La data de 29.10.2024, reprezentantul S.R.L. „REAL CARGO INDUSTRY”, avocatul Cotogoi Vasile a depus cerere privind aplicarea excepției de tardivitate, solicitând admiterea acesteia și respingerea acțiunii ca fiind depusă tardiv și referință la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintate ca neîntemeiată.

În motivarea cerere privind aplicarea excepției de tardivitate pârâta a indicat că reclamanta „ELVILA-M” S.R.L., prin cererea de chemare în judecată depusă la 16.09.2024, solicită încasarea din contul „REAL CARGO

INDUSTRY" S.R.L. a datoriei de 38 576, 60 lei născută în baza contractului nr. *****din ***** și facturii fiscale *****din 21.08.2023.

Astfel, menționează pârâta, 22.08.2023 este data de când a început a fi depășit termenul de executare a obligației de plată, respectiv, data de când s-a născut dreptul la acțiune a reclamantei „ELVILA-M" S.R.L., este de asemenea 22.08.2023.

Totodată pârâta menționează că termenul de prescripție pentru acțiunile civile ce au la bază raporturile contractuale de transport este de un an, prin efectul normei de la alin. (1) art. 1463 CC, termenul în interiorul căruia reclamanta „ELVILA-M" S.R.L. trebuia/putea să introducă acțiunea civilă întru încasarea sumei contractului din contul „REAL CARGO INDUSTRY" S.R.L. este 22.08.2023 - 22.08.2024, iar cum rezultă din materialele dosarului, cererea de chemare în judecată a fost depusă de reclamantă la data de 16.09.2024, cu o depășire a termenului de prescripție de cel puțin 26 de zile.

În circumstanțele enunțate pârâta cere admiterea excepției de tardivitate și emiterea unei încheieri prin care să fie respinsă ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă „ELVILA-M" S.R.L. către „REAL CARGO INDUSTRY" S.R.L. privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea referinței, pârâta a indicat că conform contractului menționat, „ELVILA-M" S.R.L. s-a obligat să transporte miceliu la regimul termic de -5°C, în volum de 22 tone, 86 m3, către destinatarul - „ANDIVITA" S.R.L. or. Tiraspol, pe itinerarul Ungaria - România - Republica Moldova, data limită pentru livrarea mărfii fiind stabilită data de 19-21.08.2023, iar pentru transportarea mărfii în condițiile stabilite, s-a convenit preotul contractual de 2 000 Euro, care urma a fi achitat după prezentarea tuturor actelor în original (scrisoarea de trăsură, factură fiscală, act predare - primire lucrări, contractul comandă cu ștampila umedă aplicată).

Pârâta mai menționează că din conținutul cererii de chemare în judecată, reclamanta însăși recunoaște faptul că marfa ce urma a fi livrată a fost constatată prin actul de deteriorare a mărfii din 21.08.2024 (f.d.18) deteriorată în întregime, iar potrivit art. 1448 alin. (1) CC transportatorul răspunde pentru distrugerea, pierderea totală sau parțială ori deteriorarea bunului în măsura în care distrugerea, pierderea sau deteriorarea a avut loc între momentul preluării și cel al livrării, precum si pentru depășirea termenului de livrare.

Mai menționează pârâta că având în vedere că transportatorul „ELVILA-M" S.R.L. nu a făcut vreo rezervă la preluarea mărfii în scrisoarea de trăsură, este lesne de înțeles că marfa a fost deteriorată în timpul transportării acesteia, or din prevederile legale menționate supra, rezultă că în caz de pierdere totală sau parțială a încărcăturii, precum și deteriorare, contractul de transport rămâne neexecutat, cu alte cuvinte, executarea obligației de achitare a serviciului de

transport de 2 000 Euro de către „REAL CARGO INDUSTRY” S.R.L. este determinată de executarea obligației de transportare a mărfii de către „ELVILA-M” S.R.L.

Mai menționează pârâta că având în vedere faptul neexecutării contractului de către „ELVILA-M” S.R.L. din cauza distrugerii mărfii ca urmare a nerespectării regimului termic de către transportator prescris în contract, nici obligația corelativa a „REAL CARGO INDUSTRY” S.R.L. de achitare a serviciului transportării nu poate fi imputată și reieșind din cele menționate în cererea de chemare în judecată de către reclamantă, argumentele si solicitările acesteia sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, or aceasta nu a demonstrat executarea contractului-comandă de transport, fapt ce generează lipsa achitării prețului serviciilor.

Cu privire la cheltuielile de judecată, pârâta a menționat că având în vedere că pretențiile privind încasarea din contul „REAL CARGO INDUSTRY” S.R.L. a sumei de 7 500 lei cu titlu cheltuieli pentru asistentă juridică, a sumei de 825 lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile de traducere și suma de 1 793, 06 lei cu titlu de taxa de stat achitată la intentarea acțiuni, sunt accesorii pretenții de bază de încasarea sumei de 38 576, 60 lei, iar pretenția de bază fiind neîntemeiată din considerentele expuse, urmează a fi respinse ca neîntemeiate și pretențiile privind încasarea cheltuielilor de judecată.

În circumstanțele enunțate pârâta cere respingerea acțiuni înaintate de „ELVILA-M” S.R.L. împotriva „REAL CARGO INDUSTRY” S.R.L. privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

La data de 04.11.2024, reprezentantul „ELVILA-M” S.R.L., avocatul Muntean Oleg a depus referință la cererea privind aplicarea excepției de tardivitate, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, deoarece luând în considerație că Contractul-comandă nr.*****din ***** prevede prestarea serviciilor în domeniul transporturilor internaționale de mărfuri pe șosele, iar marfa fiind însoțită de Scrisoarea de transport internațională CMR nr. *****, este evident că raporturile între părți se reglementează de Convenția CMR, făcând referință la art. 1 din convenție.

Totodată reclamanta menționează, că conform art. 32 alin 1. lit. c) din Convenția CMR acțiunile derivând din transporturile supuse prezentei convenții se prescriu în termen de un an, iar termenul de prescripție în cazul dat curge începând de la expirarea unui termen de 3 luni de la data încheierii contractului de transport.

Astfel, luând în considerație că data de când s-a născut dreptul la acțiune a Reclamantei „ELVILA-M” S.R.L. este data de 22.08.2023, termenul în interiorul căruia Reclamanta poate să introducă acțiunea civilă întru încasarea sumei

Contractului din contul Pârâtei-„REAL CARGO INDUSTRY”S.R.L. este din data de 22.08.2023 până în data de 21.11.2024.

Or, în circumstanțele enunțate „ELVILA-M” S.R.L., cere respingerea cererii „REAL CARGO INDUSTRY” S.R.L. privind aplicarea excepției de tardivitate, ca fiind neîntemeiată.

Studiind materialele cauzei, probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblul, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanța de judecată conchide că excepția de tardivitate nu este întemeiată și de admite acțiunea integral din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit prevederilor art. 130 alin. (1)-(3) din norma citată, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea pricinii.

Oricine pretinde la un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept urmează să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată (art. 166 alin.(l) CPC), altfel spus, posibilitatea persoanei de a-și apăra și valorifica drepturile ori interesele legitime prin concursul justiției se realizează printr-un act procesual ce pune în mișcare acțiunea civilă denumită cerere de chemare în judecată.

Or, un element indispensabil al acțiunii in jurul căruia pivotează procesul diferit justiției îl reprezintă pretențiile reclamantului către pârât, adică solicitările concrete înaintate de persoană, care pretinde încălcarea drepturilor și intereselor sale legitime, care și constituie obiectul acțiunii.

In virtutea principiului disponibilității precum și grație rolului pasiv al judecătorului, care guvernează dreptul procesual civil, acesta urmează să se expună strict în limitele obiectului acțiunii formulate de reclamant, fără a devia de la cerințele acestuia și fără a interveni în discreția decizională a reclamantului. Rolul diriguitor al instanței de judecată (art. 9 din CPC) se rezumă exclusiv la organizarea și desfășurarea procesului și nicidecum la dirijarea conduitei părților sub aspectul susținerii poziției procesuale, consolidării apărării conturării solicitărilor înaintate spre examinare instanței de judecată, care de altfel

reprezintă prerogativa exclusivă a participanților la proces în virtutea principiului contradictorialității, inerent procedurilor civile.

Instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sînt stabilite de prezentul cod și de alte legi — adică în limitele legale prevăzute de art. 27, 60 si art. 240 CPC și enumerate mai sus.

Potrivit dispozițiilor art. 118 alin.(l) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

In conformitate cu art. 9 alin. (l) CC, drepturile si obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi si obligații civile, pornind de la principiile legislației civile, iar, potrivit alin.(2) lit. a) a aceluiași articol, drepturile și obligațiile civile apar din contracte si din alte acte juridice.

Conform art. 776 CC, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

In conformitate cu art. 858 alin. (1) - (2) CC, temeiul executării rezidă in existenta unei obligații. Obligația trebuie executată in modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 186^1 CPC cererile depuse în judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată de partea în proces în faza de pregătire a cauzei, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate.

Referitor la excepția de tardivitate, privind omiterea termenului de un an pentru a înainta prezenta acțiune în judecată, instanța retine următoarele.

Conform art. 1375 alin.(l) CC, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită.

În temeiul alin.(2) al aceluiași articol, obiectul contractului de prestări servicii constituie serviciile de orice natură.

Potrivit art. 1411 alin.(1) CC, prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă fată de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinație, iar cealaltă parte se obligă să plătească remunerația convenită.

Conform art. 1416 alin.(l) CC, pentru transportarea pasagerului şi bagajelor sau a bunului, se plătește taxa de transport convenită prin acordul părților dacă legea nu prevede altfel. (2) Taxa de transport se plătește pînă la transportarea pasagerului şi bagajului sau a bunului dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Conform Codului Civil este stabilit termenul general de prescripție extinctivă în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei

acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani (art.391 alin.(1) CC) și este stabilit termenul de prescripție în raporturile de transport care este de un an. În cazul intenției sau al culpei grave, termenul de prescripție este de 3 ani (art.1463 alin. (1) CC), în cazul termenului de prescripție în raporturile de transport începe să curgă, conform art.1463 alin. (2) CC:

a) în caz de pierdere parțială, de deteriorare a bunului sau de încălcare a termenului de livrare – din ziua predării bunului către destinatar;
b) în cazul pierderii totale – în a 30-a zi de la expirarea termenului de transportare, iar dacă acest termen nu este stabilit de părți sau de lege – în cea de-a 60-a zi din ziua preluării bunului de către transportator;
c) în toate celelalte cazuri – în ziua expirării unui termen de 3 luni de la data încheierii contractului de transport.

Luând în considerație că Contractul-comandă nr.*****din ***** (f.d.12) prevede prestarea serviciilor în domeniul transporturilor internaționale de mărfuri pe șosele, iar marfa fiind însoțită de Scrisoarea de transport internațională CMR nr. ***** (f.d.13-14), la caz, raporturile între părți pe Contractul dat se reglementează de Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR) încheiată la Geneva la 19.05.1956 (în continuare – Convenția CMR), la care Republica Moldova a aderat la 02.03.1993 prin Hotărârea Parlamentului nr.1318-XII.

Astfel, conform prevederilor art.12 alin.(4). CPC RM, că: „Dacă în tratatul internațional la care Republica Moldova este parte sînt stabilite alte reglementări decît cele prevăzute de legislația internă, instanța, la judecarea pricinii, aplică reglementările tratatului internațional.”

Potrivit art.1 pct.1. Convenției CMR, prezenta convenție se aplica oricărui contract de transport de mărfuri pe șosele, cu titlu oneros, cu vehicule, când locul primirii mărfii și locul prevăzut pentru eliberare, așa cum sunt indicate în contract, sunt situate în două țari diferite, dintre care cel puțin una este țara contractanta, independent de domiciliul și de naționalitatea participanților la contract.

Conform art.32 pct.1. Convenției CMR, acțiunile derivând din transporturile supuse prezentei convenții se prescriu in termen de un an. Totuși, in caz de dol sau de culpa considerata de legea tarii căreia ii aparține organul de jurisdicție sesizat ca echivalenta cu dolul, termenul de prescripție este de 3 ani. Termenul de prescripție curge:

a) in caz de pierdere parțiala, de avarie sau de întârziere, din ziua in care marfa a fost eliberata; b) in caz de pierdere totala, începând de la a treizecea zi după expirarea termenului convenit sau, daca nu a fost convenit nici un termen, începând de la a șaizecea zi de la primirea mărfii de către transportator; c) in

toate celelalte cazuri, începând de la expirarea unui termen de 3 luni de la data încheierii contractului de transport.

Reglementările art. 32 Convenția C.M.R. aplicabile în materie, desigur cu prioritate față de dreptul comun al prescripției extinctive, deosebesc un termen uzual (durata uzuală este de un an) şi altul derogator (durata derogatorie este de 3 ani, in caz de dol sau de culpă).

Deci, data de cînd începe să curgă prescripția extinctivă de 1 an sau de 3 ani stabilită de Convenția C.M.R. este determinată printr-o regulă generală (lit. c), cît şi prin altele două speciale (lit. a - b).

Regula generală, înscrisă în art. 32 pct. 1 lit. c) Convenția CMR, prevede că durata prescripţiei curge „*începînd de la expirarea unui termen de 3 luni de la data încheierii contractului de transport*". Acest mod de calcul se aplică în acțiunile introduse împotriva cărăușului și în acțiunile introduse de către cărăuş împotriva expeditorului sau destinatarului.

Raportând circumstanțele speței la normele aplicabile indicate supra, instanța consideră că nu este întemeiată excepția de tardivitate invocată de pârâtă cu privire la omiterea termenului de 1 an pentru a înainta prezenta acțiune în judecată.

Instanța a ajuns la această concluzie având în vedere normele aplicabile indicate supra, din care rezultă că acțiunile prin care transportatorul cere plata taxelor de transport se depun în judecată conform termenelor legislației aplicabile speței (la caz contractelor de transport), dreptul de adresare în judecată cu acțiune privind litigiile ce izvorăsc din contractul de transport se prescriu în termen de 1 an, începând de la expirarea unui termen de 3 luni de la data încheierii contractului de transport (art. 32 pct. 1 lit. c) Convenția CMR).

Or, instanța apreciază critic argumentele reclamantei (expuse de avocatul acestora) privind admiterea excepției de tardivitate și anume precum că la caz s-ar aplica alin. (1) art. 1463 Cod civil, iar termenul în interiorul căruia reclamanta „ELVILA-M" S.R.L. trebuia/putea să introducă acțiunea civilă întru încasarea sumei contractului din contul „REAL CARGO INDUSTRY SRL este 22.08.2023 - 22.08.2024.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele reținute, instanța consideră că nu se atestă temei de drept din prisma alin. (1) art. 1463 Cod civil precizată, prin care să fie admisă excepția de tardivitate, precum că dreptul reclamantei de a înainta prezenta acțiune împotriva pârâtei ar fi de 1 an de la data de 22.08.2023 până la data de 22.08.2024, iar cererea de chemare în judecată fiind depusă cu o întârziere de 26 zile, la data de 16.09.2024.

Or, instanța reiterează, că conform prevederilor art. 32 pct. 1 lit. c) Convenției CMR, dreptul reclamantei de a înainta prezenta acțiune împotriva pârâtei ar fi de 1 an, începând de la expirarea termenului de 3 luni de la data

încheierii contractului de transport (*****), și anume termenul de prescripție la caz fiind de la data de 14.11.2023 până la data de 14.11.2024, acțiunea a fost înregistrată la instanță la data de16.09.2024, adică în interiorul termenului de prescripție prevăzut de Convenția CMR. Iar la data de 04.11.24, instanța prin încheiere s-a expus asupra acestui capăt de pretenție.

Referitor la acțiunea reclamantei privind încasarea din contul pârâtei datoriei şi a cheltuielilor de judecată, instanța retine următoarele.

În termenii statuați la art. 901 alin.(5) CC, neexecutarea obligației însemnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligație și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.

Art. 903 CC, precizează circumstanțele care justifică neexecutarea. În accepțiunea art. 992 CC contractul, acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Conform art. 993 alin.(1) CC, oricine își poate alege în mod liber contractantul, dacă legea nu prevede altfel. Iar potrivit art. 996 CC, contractul poate fi modificat sau rezolvit numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părților, dacă legea nu prevede altfel.

În temeiul art. 1027 alin.(1) CC, contractul se consideră încheiat dacă părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale.

Conform art. 1047 alin.(l) CC, contractul se consideră încheiat în momentul privirii acceptului de către ofertant.

Or, contractul este legea părților, este acordul părților referitor la toate clauzele lui esențiale și părțile au stabilit expres clauzele esențiale, au stipulat expres mijloacele juridice de apărare.

Mai mult, art. 775 CC obligă atât creditorul cât și debitorul unui raport juridic contractual să se comporte cu bună credință.

Din materialele dosarului mai rezultă că, la data de ***** „ELVILA-M" S.R.L., în calitate de transportator şi „REAL CARGO INDUSTRY" S.R.L., în calitate de client/expeditor, au încheiat Contractul pentru prestarea serviciilor de transport și expediere nr.*****(f.d.11).

Prestarea serviciului se atestă prin scrisoarea de transport internațională CMR nr. ***** (f.d.13-14), înscris prezentat de către reclamantă în justificarea pretențiilor înaintate.

Pârâta „REAL CARGO INDUSTRY" S.R.L., nu a negat că între părți au existat raporturile contractuale (moment relatat în referință, din contra a înaintat cererea privind admiterea excepției de tardivitate, ceea ce prin prisma art. 123 alin. (6) CPC nu trebuie a fi dovedit.

Tot actele cauzei atestă că în temeiul contractului reclamanta cu mijlocul de transport rutier nr. ***** (șofer – *****), pe ruta *****(Ungaria) -

*****(Moldova) în baza scrisoarea de transport CMR, a transportat marfa și a transmis-o la data de 21.08.2023 în posesia destinatarului „ANDIVITA”S.R.L. or. Tiraspol. Fapt confirmat prin aplicarea ștampilelor colaboratorilor vamali din Vama Chișinău și vama *****pe CMR nr. ***** (f.d.13), care se aplică după devamarea mărfii de către destinatar și achitarea taxelor vamale de intrare.

Reclamanta a emis și a transmis pârâtei factura fiscală seria *****(f.d.15), in care a indicat costul serviciilor de transport în sumă de 38 576,60 lei (echivalentul a 2 000 Euro).

Or, reclamantul a confirmat prin probe pertinente că și-a onorat obligațiunea contractuală asumată, la locul si modul stabilit, cu bună-credință, însă pârâta n-a justificat în sensul art. 903-904 CC motivele neexecutării, motiv din care, creditorul a purces la mijloacele juridice de apărare, urmare neexecutării fără justificare, încasarea silită a datoriei.

Apreciind întreg materialul probator în cauză, în sensul art. 130 CPC, judecătorul conchide că reclamanta a confirmat pretențiile sale către pârâtă, devreme ce este persoană juridică de drept privat, este subiect impozabil, a prezintat copia facturii fiscale exact cum stabilise art. 108, 117 Cod fiscal, inclusiv contractul părților.

Alegațiile pârâtei, precum că reclamanta n-a respectat regimul de temperatură necesară, instanța consideră neîntemeiate, or potrivit prevederilor contractului și probelor anexate la dosar s-a stabilit contrariu..

Faptul că ulterior transportării mărfii la data de 21.08.2023 a fost întocmit un Act de deteriorare a mărfii (f.d.18), nu scutește pârâta în executarea obligațiunilor contractuale asumate de a achita taxa de transport.

Iar luând în considerație prevederile Convenției CMR, a avut dreptul de dispoziție asupra mărfii transportate pînă în momentul în care al doilea exemplar al Scrisorii de trăsura CMR nr. ***** (f.d.13-14) a fost transmis „ANDIVITA”S.R.L. or. Tiraspol, poate înainta careva pretenții cărăușului și care își exercita drepturile prevăzute de art.13 alin.(1) Convenției CMR și anume: „1. După sosirea mărfii la locul prevăzut pentru eliberarea, destinatarul are dreptul de a cere ca al doilea exemplar al scrisorii de trăsură să-i fie remis și ca marfa să-i fie eliberată contra unei dovezi de primire. Dacă pierderea mărfii este stabilită sau dacă marfa nu a sosit la expirarea termenului prevăzut in articolul 19, destinatarul este autorizat să pretindă în numele său de la transportator drepturile care rezultă din contractul de transport.”.

Astfel, pretențiile invocate, pentru considerentele enunțate, instanța de judecată conchide de a incasa din contul S.R.L. „REAL CARGO INDUSTRY” în beneficiul „ELVILA-M” S.R.L. suma de 38 576,60 lei cu titlu de datorie rezultată din Contractul-comandă nr.*****din ***** (f.d.11-12).

Referitor la pretenția reclamantei privind încasarea taxei de stat si a altor cheltuieli suportate în legătură cu examinarea cauzei, instanța de judecată o consideră întemeiată si pasibilă de a fi admisă integral, din considerentele ce undează.

În conformitate cu art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și cheltuielile de judecarea pricinii.

În conformitate cu art. 83 alin.(l) CPC, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Iar, în conformitate cu alin.(2) al aceluiași articol, în acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale si în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

În acest context sunt relevante prevederile art. 94 alin. (l) CPC, care menționează că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

La materialele cauzei este anexată dovada de plată a taxei de stat în cuantum de 1 793,06 lei. (f.d.2) și cheltuielile suportarea în sumă de 825 lei (f.d.21), pentru serviciile de traducere a înscrisurilor prezentate în limba rusă, întru respectarea normelor procesual civile care prevăd că dacă înscrisurile anexate la acțiune sunt făcute într-o limbă străină este necesară prezentarea traducerii lor în modul stabilit de lege (art. 167 alin (1) lit. a) CPC).

Potrivit dispozițiilor art. 96 alin. (l) din CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistentă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Cît privește dovada cheltuielilor suportate de reclamant pentru asistența juridică, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea acestora a următoarelor documente: l) dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); 2) copia de pe facturile de strictă evidentă, emisă pentru clienți persoane juridice si în alte cazuri stabilite de legislație; 3) lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat si a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Totodată, pentru determinarea cuantumului compensației acordate, pentru a face o apreciere corectă, urmează a se tine cont de: a) complexitatea cauzei, noutatea SI dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b) aportul avocatului la solutionarea cauzei; c) timpul si munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenta (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor

străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obținut; g) restricțiile de timp impuse de client de circumstanțele cauzei; h) natura si durata relației dintre avocat client; i) experiența, reputația si abilitatea avocatului; j) justificarea ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; l) alți factori, la discreția instanței.

Reieșind din obiectul procesului judiciar inițiat de reclamantă împotriva S.R.L. „REAL CARGO INDUSTRY" si ținând cont de faptul că „ELVILA-M" S.R.L. a achitat serviciile juridice legate de identificarea, acumularea probelor, coordonarea și pregătirea poziției procesuale la întocmirea ulterioară a acțiunii civile solicitate de reclamantă și depunerea acesteia in instanța de judecată și întocmirea referinței la cererea pârâtei cu privire la ridicarea excepției de tardivitate, luându-se în considerare complexitatea cauzei, obiectul căreia cade sub reglementarea convențiilor internaționale – Convenția CMR, instanța de judecată conchide că suma de 7 500 lei este rezonabilă.

Coroborând dispozițiile art. 96 din Codul de procedură civilă la circumstanțele spetei si prin prisma practicii CtEDO, judecătorul conchide că, în speță, reclamantul a făcut dovada pretinselor cheltuieli de asistentă juridică in sumă de 7 500 lei, exact cu prevede art. 118, 122 CPC, fapt confirmat prin bon de plată QL nr. 748708 din 17.10.2023(f.d23) și ordin de plată nr. 1161 din 13.09.2024 (f.d.24).

Având in vedere că cererea de chemare in judecată depusă de "ELVILA-M S.R.L. urmează a fi admisă integral, aceasta este îndreptățită să solicite compensarea cheltuielilor de judecată, astfel, instanța de judecată conchide de a încasa din contul S.R.L. „REAL CARGO INDUSTRY" S.R.L. în contul „ELVILA-M" S.R.L. suma de 7 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistentă juridică, suma de 1 793,06 lei cu titlu de taxă de stat, achitată la depunerea acțiunii conform ordinului de plată nr. 1157 din 06.09.2024 (f.d.2) și suma de 825 lei cu titlul de cheltuieli suportarea pentru serviciile de traducere a înscrisurilor prezentate în limba rusă, achitată la depunerea acțiunii conform ordinului de plată nr. 1162 din 14.09.2024 (f.d.21).

În conformitate cu prevederile art. art. 84 alin. (4), 236, 238-241, 276^2-276^4, 362 alin. (1) CPC al RM, judecătorul,

hotărăște:

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de către reprezentantul „ELVILA-M" S.R.L. către „REAL CARGO INDUSTRY" S.R.L. privind încasarea datoriei.

Se încasează de la „REAL CARGO INDUSTRY” S.R.L., IDNO: 1020600026986, cu sediul în mun. Chișinău, Bubuieci, str. Ștefan cel Mare și Sfânt nr.28/2, of.48, în beneficiul „ELVILA-M” S.R.L., IDNO: 1003600078869, cu sediul în mun. Chișinău, str. Calea Orheiului, nr.125/1, datoria în sumă de 38 576,60 lei, cheltuieli cu titlu de asistența juridică în sumă de 7 500 lei, cheltuieli pentru serviciile de traducere în sumă de 825 lei, taxa de stat în sumă de 1 793,06 lei, iar în total suma de 48 694,66 (patruzeci și opt mii șase sute nouăzeci și patru, 66) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător
Țurcanu Radu